

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a Mgr. Petra Melichera, v právnej veci navrhovateľa **O. H.**, zastúpený advokátkou JUDr. E. K. proti odporkyni **Sociálnej poisťovni, ústrediu so sídlom v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, **o úrazovej rente**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. apríla 2009, č.k. 25Sd/116/2008-61, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č.k. 25Sd/116/2008-61 zo 16. apríla 2009 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne č. 222-6653/2007 zo 17. decembra 2007 **z r u š u j e** a vec je vracia na ďalšie konanie.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporkyne č. 222-6653/2007 zo 17. decembra 2007, ktorým odporkyňa rozhodla, že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení(ďalej len „zákon“).

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že zhodné závery posudkových lekárov považoval za dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, bez nejasností a vnútorných rozporov. Navrhovateľ podľa súdu v konaní nepredložil dôkazy, ktoré by posudky spochybnili, alebo ktoré by potvrdili iný rozsah zdravotného poškodenia, než bol v nich ustálený a preto rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Zároveň súd účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal navrhovateľ prostredníctvom právnej zástupkyne v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a to z dôvodu, že v pôvodnej ambulatnej správe z 3. júna 2006 došlo zásahu do obsahu listiny, ktorá bola použitá pre vydanie posudku, ktorý bol podkladom pre vydanie napadnutého rozhodnutia. Zároveň predložil overenú fotokópiu lekárskej správy z 19. januára 2007 v upravenej a neupravenej podobe. Nakoľko má navrhovateľ pochybnosti o záveroch posudkov, keďže bolo zasiahnuté do zdravotnej dokumentácie navrhovateľa, poukázal na oslabenie hodnovernosti podaného posudku, ako aj skutočnosť, že z predloženého posudku znalca MUDr. F. R. vyplynulo, že u navrhovateľa neboli záznamy o jeho zdravotných ťažkostiach s bedrovou chrbticou. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie a zároveň aby súd rozhodol o trovách konania.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadrila tak, že pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa, že bolo zasiahnuté do správy lekára MUDr. K. z 3. júna 2006, tak obe tieto správy boli overené až dňa 26. mája 2009 a teda nie 19. januára 2007 ako uviedla zástupkyňa navrhovateľa a rozsudok súdu bol vydaný viac ako 2 roky po úradom overení a že zo strany navrhovateľa ide iba o ničím nepodložené úvahy a domnienky. Podľa odporkyne sa s podkladmi rozhodnutia môžu oboznamovať iba oprávnené osoby a taktiež navrhovateľ neuviedol, akých väd sa krajský súd dopustil. Navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Predmetom konania bolo rozhodnutie o nároku na úrazovú rentu.

Podľa § 83 zákona č. 461/2003 Z.z. poškodený na účely poskytovania úrazových dávok je zamestnanec, okrem sudcu a prokurátora a fyzická osoba uvedená v § 17 ods. 2, ak utrpeli pracovný úraz alebo sa u nich zistila choroba z povolania.

Podľa § 8 ods.1 zákon č. 461/2003 Z.z. pracovný úraz podľa tohto zákona je poškodenie zdravia alebo smrť fyzickej osoby spôsobené nezávisle od jej vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov, ktoré

- a) zamestnanec uvedený v § 4 utrpel pri plnení pracovných úloh alebo služobných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo služobných úloh, pre plnenie pracovných úloh alebo služobných úloh a pri odvracaní škody hroziacej zamestnávateľovi,
- b) fyzická osoba uvedená v § 17 ods. 2 utrpela pri činnostiach uvedených v tomto ustanovení alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ utrpel v roku 1. júla 2006 pracovný úraz pri plnení pracovných úloh.

Z administratívneho spisu je zrejmé, že navrhovateľ pracoval u svojho zamestnávateľa ako stavebný robotník, pričom z posudkov posudkových lekárov v danej veci je zrejmé, že lekári hodnotili u navrhovateľa pokles jeho pracovnej schopnosti na účely priznania úrazovej renty. Navrhovateľ v konaní taktiež namietal nestrannosť a nezaujatosť posudkových lekárov, ktorí sú vo vzťahu podriadenosti k odporkyni, nakoľko sú jej zamestnancami. Z administratívneho spisu je taktiež zrejmé, že podľa potvrdenia lekára MUDr. V. K. z 22. novembra 2007 vydaného na žiadosť navrhovateľovho zamestnávateľa navrhovateľ nie je schopný vykonávať navrhnutú prácu stavebného robotníka.

Podľa § 88 ods.1 zákon č. 461/2003 Z.z. poškodený má nárok na úrazovú rentu, **ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca** alebo činnosť osoby uvedenej v § 17

ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti") a nedosiahol dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Pre posúdenie nároku navrhovateľa na pracovný úraz je v zmysle citovaného ustanovenia podstatné to, či v dôsledku pracovného úrazu má viac ako 40% pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť.

Z posudkov posudkových lekárov odporkyne vyplýva, že dospeli iba k záveru, že u navrhovateľa nie je pokles pracovnej schopnosti o viac ako 40% a nie je poškodený na účely § 88 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. **Na účely rozhodovania o priznaní alebo nepriznaní úrazovej renty však nie je podstatné posúdenie zhoršenia zdravotného stavu, ale posúdenie poklesu pracovnej schopnosti, t.j. schopnosti vykonávať doterajšie zamestnanie (stavebný robotník).** Pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca posudkoví lekári vo výroku posudku nehodnotil, keďže hodnotili pokles jeho pracovnej schopnosti. Posudkoví lekári sa pri uvedenom posudzovaní vôbec nevysporiadali ani s potvrdením ošetrojúceho lekára z 22. novembra 2007, ktorý potvrdil, že navrhovateľ nie je schopný práce stavebného robotníka.

Vo veci neušlo pozornosti súdu ani to, že odporkyňa svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnila. V rozhodnutí sa nevysporiadala s námietkami navrhovateľa ohľadom objektívnosti a nestrannosti posudkových lekárov, ako aj nevykonania znaleckého dokazovania v danej veci tak, ako to požadoval navrhovateľ. Z ustanovení zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení takáto možnosť doplniť dokazovanie znaleckým posudkom jednoznačne vyplýva. Keďže v danom prípade sa neaplikuje ust. prílohy č. 4 k zákonu 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení, musí byť dokazovanie vedené a vykonané tak, aby nemohli vzniknúť pochybnosti o vzniku alebo neexistencii nároku na priznanie dávky úrazového poistenia – úrazovej renty. I z minulosti je zrejmé, že v konaniach o nárokoch z pracovných úrazov a chorôb z povolania (keď rozhodovali sudy v civilných žalobách) sa v prípade pochybností alebo nejasností vykonávalo rozsiahle znalecké dokazovanie, okrem prípadov, ak bol nárok na odškodnenie jasne preukázaný a dôvodný.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že odporkyňa nedostatočne zistila skutočný stav veci pre rozhodnutie o nároku na úrazovú rentu a dostatočne alebo vôbec sa v rozhodnutí nevysporiadala s námietkami navrhovateľa. Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil odporkyni na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne zadovážiť si riadny posudok o percentuálnej miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať doterajšiu činnosť (stavebného robotníka). Až na základe nového posúdenia odporkyňa o nároku na úrazovú rentu rozhodne znovu, pričom v novom rozhodnutí sa vysporiada so všetkými námietkami navrhovateľa.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd v konaní úspešnému navrhovateľovi nepriznal, nakoľko si žiadne trovy konania riadne prostredníctvom právnej zástupkyne neuplatnil (§ 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.), keďže za platné uplatnenie náhrady trov konania, vrátane trov právneho zastúpenia, nemožno považovať žiadosť právnej zástupkyne, aby súd rozhodol o trovách konania bez ich špecifikácie a odporkyni náhrada trov konania nepatrí.

P o u ě n i e: Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. marca 2010

JUDr. Ida Hanzelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

